

Una de les il·lustracions

que el mateix autor ha dibuixat per a l'edició del llibre
ALFREDO GAVÍN /
AROLA EDITORS

garsen a la pàgina: “Viu en les lentituds de les fermentacions [...] / Es mou amb el sopor de les llengües mortes, de les races profanades”, escriu a *Llord*. Però aquests retrats, o al·legories, o poemes, no són només paraules: van acompanyats de les il·lustracions corresponents, en què Alfredo Gavín demostra el seu esperit polièdric i la seva capacitat per traduir a llenguatges diversos la vibració de la seva sensibilitat. Textos i imatges –coloristes, inquietants– estableixen, acarats, un diàleg mut, que omple al lector, no obstant, de crits i ressons, de burles i preguntes. El dístic final descriu els *àniens*, unes bestioles “molt importants per a la vida./ Porten els dissenys de la finitud.” Em temo que els àniens som tots. *

–aquella contracultura que després es va fer contracultura de masses–, la música devotament sentida –Bach– i tota la parafernàlia ideològica que farcia les ments: la vomitiva *vulgata* marxista i el prejudici de classe feixistoide, germans bessons del mateix assalt a la raó democràtica i a la dignitat liberal. La llàstima és que potser això té més relleu que els personatges, els quals, com afirma el títol, certament són ombres errants, cosa que enforteix notablement el sentit de tot plegat, però que també llasta la calidesa moral del conjunt, fent que el llibre acabi tenint un to llòbrec, entotsolat i desconcertat, com si no hi hagués altra redempció possible que l'harmonia marsupial que ens relata l'epíleg. Fet i fet, el llibre és valuós i està escrit amb sensibilitat, amb una suau mala bava i un afany plausible de donar fe de les complicacions d'un moment que defineix moltes de les línies ideològiques, morals, estètiques que ens han portat fins aquí. *

LES OMBRES ERRANTS Ferran Sáez Mateu

Editorial: La Magrana
Pàgines: 223
Preu: 19 euros

NOVEL·LA JORDI CAPDEVILA

La filla de la revolució

Sembla una novel·la senzilla, de personatges corrents i somniadors, d'aventurers d'estar per casa amb objectius èpics, minuciosament descriptiva i amb un llenguatge lleuger i directe. Es llegeix amb fluïdesa i enganxa. Quan tanques el llibre, però, tens la sensació d'haver digerit una joia literària prou gratificant.

La novel·la explica el viatge de tornada de Manuel i Soledad a Buenos Aires al vaixell *Anna C*, l'any 1968. Han viscut dos anys d'entrenament guerriller a Cuba amb l'objectiu d'introduir la revolució a l'Argentina a les ordres del Che. I qui relata l'aventura d'aquests aprenents revolucionaris, Laura Alcoba, anava al vaixell, tenia només uns mesos i era filla de Manuel i Soledad, engendrada d'amagat perquè en la guerrilla estaven mal vistes les relacions sexuals sense estar casats. I l'autora ho explica anys després quan s'ha atrevit a preguntar als seus pares, i als altres supervivents de l'odissea, què va passar. Les respostes dels protagonistes són poc convincents i evasives, com si s'avergonyissin de recordar els fets viscuts. Una actitud que ressalta més la veracitat de tota la història.

Ens narra el camuflatge i el viatge llarg que van haver de fer per anar de Buenos Aires a l'Havana,

Apunt

Laura Alcoba va viure fins als deu anys a Buenos Aires i des de llavors viu a París. Aquesta és la tercera novel·la que publica, després de *La casa de los conejos* (2008) i *Jardín blanco* (2010).

passant per Viena i París. I a Cuba no hi troben el paradís somiat, sinó un control de vida inhumà i una matussera formació doctrinal, amb maltractament físic i mental. També pateixen la marginació de la dona i la persecució dels homosexuals. I, entre altres contradiccions, els sorprèn i escandalitza el fet de trobar-se en la preparació guerrillera amb tres catòlics de Cristianismo y Liberación, que en plena instrucció deixaven les armes a terra per resar l'Àngelus.

Són uns exemples dels molts contrastos sorprenents d'una història, relatada amb tendresa i amor però sense concessions, per una autora que, amb testimonis de primera mà, és capaç tant de valorar els ideals que van portar els aprenents de guerrillers a allistar-se en la revolució com les decepcions patides després. La darrera i més frustrant, la de no poder posar en pràctica a l'Argentina les tècniques revolucionàries.

Un relat sobre les contradiccions humanes, amb llenguatge adient, i una bona lliçó d'història per comprendre un dels punts més foscos del fracàs de l'expansió de la lluita guerrillera a Iberoamèrica generada per la revolució cubana. *

13
CULTURA
19.10.2012

ELS PASSATGERS DE L'ANNA C' Laura Alcoba

Editorial: La Magrana
(Barcelona, 2012)
Pàgines: 189
Preu: 19 euros

Libres